

१ m. n. an earthen cup. —मृग m. a jackal. —हुक m. १ a dog, Bh. V. १, ७२; २ a cat; ३ a wolf; ४ a deer; ५ a jackal; ६ a monkey.

शालंक m. An epithet of Pánini.

शालाकिन् m. १ A spearman; २ a barber; ३ a surgeon.

शालार n. १ A bird-cage; २ a ladder.

शाली m. १ Rice, यवा: प्रकीर्णा न भवति शालयः Mrich. IV., R. xv. 78, M. ix. 39, Bhartr. I. 66; २ the civet-cat. COMP.—ओदन m. n. boiled rice.

गोपी f. a woman appointed to protect a rice-field, R. IV. 20. —चूर्ण m. n. rice-flour. —पिट्ठ n. crystal. —भदन n. a rice-field. —वाहन m. name of a celebrated sovereign of India; (the existence of such a sovereign is doubted by some scholars). —होच्च m. name of a writer on veterinary science. —होचिन् m. a horse.

शालिक m. १ A weaver; २ a toil, a tax.

शालिन् a. (f. नी) (generally at the end of a compound) Endowed with, possessed of, shining with, Bh. V. II. 3, Bt. IV. 2.

शालिनी f. १ A mistress of the house; २ name of a metre. (See App. I).

शालीन् I a. (f. ना) १ Bashful, retiring, ashamed, R. VI. 81, XVIII. 17; २ like, resembling II m. A householder. (शालीनीकरण n. 'humiliating, humiliating').

शाल् I m. १ A frog; २ a kind of perfume. II n. The water-lily.

शालु (लू) क् n. १ The root of the water-lily; २ nutmeg.

शालु (लू) ख m. A frog.

शालेव n. A field of rice.

शालोत्तरीय m. An epithet of Pánini; (he is supposed to be a native of S'a'lottara). The word is sometimes spelt शालुत्तरीय.

शाल्मल m. १ The silk-cotton tree; २ one of the seven divisions of earth.

शाल्मलि m. f. १ The silk-cotton tree, Bh. V. I. 115, Rt. I. 26, M. VIII. 246; २ one of the seven divisions of earth; ३ a particular hell. COMP.—स्थ m. an epithet of Garuda.

शाल्मलि f. १ The silk-cotton tree; २ a particular hell. COMP.—चूट m. the gum of the silk-cotton tree.

शाल्व m. १ Name of a country; २ a king of that country.

शाद् I a. (f. वी) Relating to a dead body, e. g. दशाहै शाव-माशोचम्. II m. The young of any animal, मृगशावैस्तह वधितो जनः Sak. II., R. VI. 3, XVIII. 37.

शावक m. The young of any animal.

शाद् (ब) र I a. (f. री) १ Barbarous; २ low, vile. II m. १ Sin, wickedness; २ fault, offence; ३ the *Lodhra* tree. COMP.—भेषाक्ष n. copper.

शाद् (ब) री f. A low Prákrít dialect.

शाध्वत I a. (f. ती) Eternal, perpetual, R. XIV. 14, M. IV. 232. II m. An epithet of Vyāsa; २ of S'iva; ३ the sun. (शाध्वतम् is used as an indeclinable in the sense of 'eternally, perpetually').

शाध्वतिक a. (f. ती) Eternal, perpetual, permanent.

शाध्वती f. The earth.

शाढ़क्ल a. (f. ली) Eating flesh.

शाष्कुलिक n. A quantity of cakes.

शास् vt. २. P (pp. शिष्ट; pres.

शास्ति; caus. शासयति-ते (This is one of those roots which take two accusatives, e. g.

मणवं धर्मं शास्ति). १ To teach, to instruct, to train, शिष्यस्ते-

इं शाधि मां त्वां प्रपत्तम् Bg. II. 7, Bt. VI. 10; २ to inform, to communicate, to report,

तस्मिन्नागेधनं इन्तं लक्षण्याभिष्ठ-यहस्त Bt. VI. 27; ३ to rule,

to govern, to command, to direct, अन्यशासनमुर्वी शाश्वते-कपुरीमेव R. I. 30, x. 1; ४

to punish, to correct, M. IV. 175; ५ to advise, K. S. VI. 24. With भन्—१ to rule, to govern; २ to advise, to teach, K. S. V. 5;

३ to punish, to chastise. भा—१ to order, to command, Bt. VI. 4; २ (Atm.) to confer blessings on, छक्तंद-सा आशास्ते Sak. IV. ३ (Atm.)

to desire, to seek, नियमा-शास्ते लोलं तां हस्तेकृत्य भा

धसीः Bt. V. 16; ४ to praise. प्र—१ to rule, to govern, R. VI. 76; २ to command; ३ to

teach, to instruct, Bt. XIX. 19; ४ to chastise; ५ (Atm.) to pray for, to solicit, इं

कवियः पूर्वे यो नमोत्तरं पशास्तम्हे Ut. I.

शासन n. १ Governing, ruling, government, R. I. 30; २ instructing, instruction;

३ a precept; ४ an order, a decree, a command, कुम्भ-शासनशासनवंदिनि पिकनिकरे

भज भावम् Git. G. XI., R. III. 69; ५ a charter, a royal grant, Yaj. II. 240; ६ a

written agreement, a deed. COMP.—पट n. १ a plate on which a grant is inscribed;

२ a paper on which an order is written. —हर m. २